

et Redemptoris nostri Jesu Christi, in qua A
 ltera sententiam depositionis archiepiscopo-
 relatensis et Narbonensis atque excommuni-
 s per legatos apostolicæ sedis promulgatam,
 is papa, his qui aderant collaudantibus, fir-

icum quoque dictum regem, et omnes fau-
 jus, qui in præterita excommunicatione ani-
 duraverunt, iterum excommunicavit.

hematizavit item Ildimundum et Landum
 ninos tyrannos, omnesque adjutores eorum.
 erea suspendit ab officio quosdam episcopos,
 concilium invitati, neque ipsi neque nuntii
 pro ipsis venerunt.

CONCILIUM ROMANUM HABITUM ANNO 1081.

Gregorii VII papæ nono, IV Nonas Maii, B
 entibus simul episcopis, cardinalibus, abba-
 archipresbyteris ut discerent utrum bona
 arum possent poni in pignore pro pecunia
 da ad resistendum Guiberto, archiepiscopo
 ati Romanam sedem invadere conanti, quæ-
 storitatibus exemplisque sanctorum, unani-

miter laudaverunt sacras res Ecclesiarum nullate-
 nus in militia sæculari exponendas, nisi in alimonia
 pauperum, in sancto usu rerum divinarum, et in
 redemptione captivorum. Ita quippe sub procura-
 tione Joseph fuerant immunia a tributo prædia sa-
 cerdotum, nec exponebatur aut mittebatur in cor-
 bonam pretium sanguinis (*Matth.* xxvii), nec Helio-
 dorus raptor sacrarum rerum sub Onia pontifice
 fuit impunitus (*II Mac.* iii). Quibus actis interfue-
 runt Joannes episcopus Portunensis, Joannes episco-
 pus Tusculanensis, Umberto episcopus Prænesti-
 nus, Brunus episcopus Signinus, Beno cardinalis
 Sancti Martini, Ber..... cardinalis Chrysogoni, Bene-
 dictus cardinalis Sanctæ Pudentianæ, Cono cardi-
 nalis Sanctæ Anastasiæ, Azo cardinalis Sancti
 Marci, Romanus cardinalis Sanctæ Susannæ, Bonus
 senior cardinalis Sanctæ Mariæ, Maurus abbas
 Sancti Sabbæ, Laurentius cantor, Petrus archipre-
 sbyter de porta Latina, Joannes archipresbyter de
 Sancto Sebastiano, Joannes archipresbyter de Sancta
 Cæcilia,..... archipresbyter Salvatoris, et alii plures.

CONCILIUM ROMANUM IX,

Anno Domini 1083 celebratum.

(Apud MANSI, *Concil.* tom. XX, col. 587).

Anno ab Incarnatione Domini millesimo (451) C
 simo quarto, pontificatus verb domini Gre-
 pæ septimi anno undecimo, duodecimo [xiv]
 as Decembris, præside eodem apostolico,
 ta est tribus diebus in Lateranensi basilica
 s, in qua fuerunt archiepiscopi, episcopi,
 t et] abbates Campani, et de principatibus
 Apulia, pauci quoque Gallicani; nam pluri-
 nrici tyranni perfidia iter retro vertere con-
 ui Ostiensem episcopum de apostolica lega-
 deuntem contra fas et juramenti fidem capi
 ve permisit. Tres autem synodos quadrage-
 ejusdem Henrici persecutio impedivit [præ-
 . Qui semel beatum Paulum, bis beatum Pe-
 ggressus, demum post multum fusi sangui-
 n tam suorum fortitudine quam negligentia D
 porticu[porticæ] muros subripuit. Romanum
 m vulgus, pars videlicet copiosior civitatis,

biennii bello fatigatum, acri inedia laborabat : cum
 nec ipsis ad vicina oppida vel castra exire liceret,
 nec illi jurati Henrici in Urbem vellent negotiatum
 venire; multi quoque fame abacti Urbem reliquerant.
 Proinde cæteri bello remissius attentis rem ex animo
 minus gerebant, et a custodiis, prout cuique licebat,
 sine timore negligentes aberant. Hæc super Henrici
 tyrannide, quia se occasio præbuit, præstrinxisse
 sufficiat.

Cæterum dominus apostolicus in eadem synodo de
 fidei forma et Christianæ religionis conversatione,
 sed et robore animique constantia ad præsentem
 pressuram necessaria, ore non humano sed ange-
 lico patenter edisserens, die tertia totum fere conventum
 in gemitus et lacrymas compulit, sicque conci-
 lium apostolica benedictione lætificatum in pace
 dimisit.

Dantur variantes ex cod. Mutin.
 Legendum 1083, ut annus xi Pontificatus
 i hoc anno inchoatus certo demonstrat. Præ-

terquam quod an. 1084, m. Novembri, Gregorius VII
 Romæ non erat. PAGIUS ad An. 1083, n. 6.

CONCILIUM ROMANUM X,

Guibertus antipapa et hæresiarcha atque Henricus pseudoimperator cum omnibus suis
 fautoribus, excommunicatur, anno Domini 1084.

(MANSI, *Concil.* XX, 589).

hoc concilio ista Bertholdus : Dominus autem
 collecta synodo, iterum sententiam anathema-

tis in Guibertum hæresiarcham, et Henricum, et
 omnes eorum fautores, promulgavit; quod et in festo